

A Covid19 a természet reneszánsza

Ami, az egyiknek rabság, a másinak szabadság. Ami az egyiknek hátrány, a másinak előny. Még számos egyéb jelzőpárral lehetne illetni a Covid19 vírus hatását az emberiségre és a természetre. A vírus saját börtönébe szorította vissza az embereket a nagyvilágban. Ez alatt a rövid idő alatt pedig már ismét értelmet nyert egy régi klasszikus idézet; „a természet utat tör magának”. Mindannyian tisztában vagyunk a vírusnak az emberiségre és különös tekintettel a saját magunkra és a környezetünkre gyakorolt hatásával. A világ népességének nagyrésze egy apokaliptikus életérzés keretében éli át a vírus társadalomra gyakorolt változásait. A társadalom a probléma kezelését az online kommunikációban és a digitalizációban látja. Sok munkahely már most kezd teljesen átállni az úgynevezett „home office-ra” és a vírus után sem lesz kötelező a személyes jelenléttel járó munkavégzés. Ennek számos előnye és hátránya is van a dolgozóra, azonban az emberi társadalomra gyakorolt hatása álláspontom szerint kifejezetten negatív. A valós emberi kapcsolatok kezdenek visszaszorulni és a digitális világba helyeződnek át. Számos olyan hatása lesz a vírusnak, amit most még nem ismerünk, de az egyik már most érezhető hatása az emberek elszigeteltsége lesz. Sokan félnek, sokan kényelmesek, sokan pedig egyszerűen a digitális világban látják a jövőt.

Felmerül a kérdés, valóban egy apokaliptikus világról beszélhetünk a jelenben? Az utcák üresek, az emberek távolságot tartanak egymástól és maszkban járnak. A barát nem ismeri fel a barátot vagy, ha mégis, elsétál mellette. Sokan elvesztik a munkájukat és szeretteiket, egyeseknek pedig a létfenntartás is nehézséget okoz. Az emberek igazságtalannak érzik a vírust, amely korlátok mögé zárja őket. Vajon kinek is korlát a vírus? Az interneten számos hasznos és haszontalan írás és mém található. Egy kép két részre van osztva. Bal oldalán 2019 felirat és egy fiatal pár áll két gyermekével az állatkertben és az üveg ketrec mögött nézik az őzeket és nyulakat. A kép jobb oldalán 2020-as felirat áll és ugyan ez a család ül az otthonában az üveglak mellett. A kertben pedig egy őz és nyúl legel közben néznek befelé a családra. Ez a két kis kép nem csak egy mém, hanem segít jobban megvilágítani azt, ami a világban történik. Ami az egyiknek rabság a másinak szabadság. A természet kezd újjászületni. Kitisztulnak a vizek és a tengeri állatok visszatérnek a partközelségbe. A civilizáció és a modernizáció rabságba zárta az állat és növényvilágot.

A vírus egy reneszánsz kezdetét hozta meg számukra, amelynek még nem tudjuk, mikor és hogyan lesz vége. Tisztul a levegő, visszatérnek az állatok, csökken a környezetszennyezés, az emberek több időt töltenek a

családjukkal. Biztos, hogy csak és kizárólag árt ez a vírus? Az emberek elkezdtek újra természet felé fordulni. Plázák helyett erdőbe és parkokba járnak. Éttermek és szórakozás helyett sportolnak és otthon főznek. A vírus esélyt adott, hogy vissza tudjunk nyúlni a gyökerekhez és hogy értékelni tudjuk a környezetet. Minden éremnek két oldala van. Az állat és a növényvilág egyértelműen hanyatlásra van ítélve az emberi mohóság miatt. Szükség volt egy apokalipszis-szerű világjárványra, amely felhívja a figyelmet a természet értékeire és hogy meg kell óvni őket. Egy másik fontos kérdést is felvet a vírus. Ami pedig nem más, mint a szülőkkel és nagyszülőkkel ápolt viszony. A mai modern generáció teljesen elvesztette az érdeklődését a hagyományos értékek iránt. Havonta találkoznak szüleikkel, nagyszüleikkel pedig még ennél is ritkábban. Rávilágít a vírus az emberi halandóságra és sérülékenységre. A vírus sok hátránya mellett rendelkezik egy pozitív oldallal is, amelyet sokan észre sem veszünk. Nézőpont kérdése, hogy a vírus éppen segít e vagy pedig kárt okoz.

Új társadalmi rend, újra norma van születőben. A vírus hatásai egyszer és mindekorra véglegesen megváltoztatják az emberi társadalmat. Ha megszűnik, ma megtanulunk bánni vele, mégis számos olyan következménye lesz és már van is, ami kihat ránk és a jövő generációira. Mindig voltak járványok, amelyek valamilyen szinten előre mozdították az emberiséget. Így jött létre a penicillin és a csatornarendszer is a korábbi években. Talán a Covid megtanít minket, hogy értékeljük a természetet és az idős szeretteinket. Egyes idősök félnek a vírustól és egyedül maradnak elzárva külvilágtól, mások pedig közelebb kerülnek a családjukhoz és a szeretteikhez.

A vírus és az apokalipszis saját tapasztalatom szerint már a felsőoktatásban és a vizsgáztatásban is jelen van. Szintén az emberek eltávolodását és a személyes kapcsolatok csökkenését segíti elő. Számos etikai és morális kérdést vet fel ez az új helyzet az oktatásban és különösképpen a felsőoktatásban. Megtettük az első lépést a digitális felsőoktatás irányába. Számos kérdést vet fel, hogy a jövőben hogyan fog alakulni az oktatás. Véleményem szerint a legaggasztóbbak a vizsgák során felmerülő etikai és morális kérdések. A vizsgák alatt, könnyen tudnak a hallgatók meg nem engedett segédeszközöket alkalmazni, ez pedig akár a vizsgák és a diploma elértéktelenedéséhez vezethet. Már vannak olyan tapasztalatok, hogy az online letett államvizsgával és a vírus miatt a kötelező nyelvvizsga nélkül érkező diplomások hátrányos megkülönböztetésben részesülnek. Ez a bánásmód kivel szemben igazságos vagy igazságtalan? Jogos vagy sem a hátrányos megkülönböztetés azokkal szemben, akik önhibájukon kívül így szereztek diplomát? A másik oldalon állnak azok a személyek, akik viszont az etikai és morális szabályok megszegésével csalással szereznek diplomát és nincs meg mögöttük a szükséges tudás. A vizsgák ellenőrzése szinte lehetetlen a csalás bizonyítása pedig ténylegesen az. A vizsga tisztaságát pusztán egy nyilatkozat

biztosítja, amit a hallgató szóban tesz online, hogy nem használ meg nem engedett segédeszközt. Álláspontom szerint a feltett kérdéseket ma még nem tudjuk megválaszolni.